

מ"ת 59356/07/14 - מדינת ישראל נגד ר נ

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 59356-07-14 מדינת ישראל נ' נ (עציר)

בפני	כב' השופט יעקב פרסקי
המבקשת:	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד הינד נאבלסי
נגד	
המשיב:	ר נ (עציר)
	ע"י ב"כ עו"ד אוהד סלמי

החלטה

בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות קשירת קשר לפשע, חבלה בכוונה מחמירה, חבלה במזיד והחזקת סכין שלא כדין.

2. ברקע הדברים וכעולה מכתב האישום, אירוע אחר, סמוך לאחר חצות 20.7.14, אירוע בו הותקף קטין ממשפחת הנאשם. בעקבות התקיפה, סמוך לפני השעה 18:00 באותו יום, קשרו הנאשם ואחרים קשר שעניינו חבלה במתלוננים בני משפחה אשר אותו קטין מהאירוע הראשון, זיהה אותם כבני משפחת מי שתקף אותו. ארבעת המתלוננים נסעו ברכב בכיכר הסמוכה לאזור התעשייה ברהט. המשיב ואחרים הגיעו לכיכר וחסמו את דרכם של המתלוננים ברכב טרנזיט עמו הגיעו. אז, יצאו מרכב הטרנזיט, כשהם אוחזים מקלות, אלות, סכינים ומברגים, ובצוותא חדא חבלו ברכב המתלוננים ושברו את שמשותו, ופגעו באופן חמור, בגופם של המתלוננים. המשיב ניפץ באלה שהייתה בידו את השמשה הקדמית של רכב המתלוננים. אז, ניגש לרכב כשבידו האחת מברג ובשנייה אלה, וחתך באמצעות המברג את ידו השמאלית של המתלונן ר' וחבל בו באלה. מעורב אחר, תקף, את ר' בכך שחתך את ידו הימנית באמצעות סכין והיכה אותו באלה. לאחר מכן, מי מהתוקפים דקרו את ר' בכול חלקי גופו. אחר, מ, תקף את המתלונן א' בסכין בגבו. התוקפים, דקרו את המתלונן מ' בגבו. המתלונן אכ' יצא מהרכב, אז היכה אותו המשיב באלה ברגלו. התוקפים דקרו אותו בכתף ובחזה. כתוצאה ממעשי התוקפים, נגרמו למתלונן ר' קרע בעצב הבין גרמי האחורי של כף יד שמאל, דקירות מרובות בגב, במותן, בכתף, בחזה, ובגפיים, בועות אוויר קטנות ברקמות רכות של דופן לטרלי ימני של הבטן וקו שבר עדין בקשת לטרלית של צלע 9 מימין. המתלונן ר' אושפז בבית חולים נותח בידו ושחרר לאחר מספר ימים ביום 25.7.14. למתלונן א' נגרם פצע דקירה בחזה גבי. שוחרר ביום 24.7.14. למתלונן מ' נגרם פצע דקירה בגב עליון, שוחרר ביום 24.7.14. למתלונן אכ', נגרם פצע דקירה בחזרה גבי מימין. שוחרר ביום 24.7.14.

3. המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר לרוב המיוחס, אלא הגביל טענתו לכך שהוא לא אחז בסכין או מברג, אלא בסך הכול הגיע לאחר ש"המהומה" החלה, טען כי לא היה שותף להתארגנות של האחרים, מאשר כי השתמש במקל שאחז בידו להכות את המתלוננים, מאשר ששבר את שמשת הרכב הקדמית, אך טוען כי לא היה שותף לחבלות הקשות כתוצאה מהדקירות ולא ניתן לייחס לו "צוותא חדא" ואף טען למחדלי חקירה. הוסיף המשיב וטען לקשיים במסדרי זיהוי התמונות ולאחר שישנה היכרות כזו או אחרת מוקדמת, ואף הייתה הכנה לזיהוי באמצעות עיון בתמונות מחזור של בית הספר של התוקפים ע"י המתלוננים. כן הוסיף המשיב כי יוחס לו על ידי המתלונן ר' דקירה ביד שמאל באמצעות מברג ולאחר מכן טען מתלונן זה כי הדקירה הייתה ביד ימין, סתירות שמחלישות את הראיות נגדו.

4. המבקשת דחתה טענות המשיב, בין היתר תוך הפניה לעדויות **וכפי שאפרט, מצאתי לקבל את בקשת המבקשת ולדחות את טענות המשיב ולקבוע קיומן של ראיות לכאורה למיוחס למשיב.**

5. המבקשת טענה לשקרי המשיב ומצאתי ממש בטענה זו. המשיב מלכתחילה טען כי הגיע למקום לאחר ששמע את חילופי המהלומות ושמע זכוכיות נשברות והכחיש כל מעורבות. לאחר מכן, לאחר שהטיחו בפניו כי ראו אותו אחוז באלה, טען כי הגיע למקום עם קרש. בשלב ראשון הכחיש כי ניפץ את שמשת רכב המתלוננים לאחר מכן אישר כי כך עשה. אם ניפץ את שמש רכב המתלוננים, שנופץ בתחילת האירוע, כיצד טען כי שמע מרחוק את ניתוח השמשה. בכול אופן, מלכתחילה הכחיש שהיה מעורב בכלל, ולאחר מכן, הודה במעורבות בשימוש בקרש כנגד המתלוננים ובניתוח שמשה.

6. נערכו עימותים עם כל המתלוננים. בעימות, מסמך מג', המתלונן אכ' טוען כי המשיב הוא שעצר את רכב המתלוננים, ובכך ישנה ראיה לכאורה למעורבותו של המשיב מלכתחילה, כחלק מיוזמת התקיפה ולא כפי שטען כי הגיע רק בדיעבד לקראת תום האירוע. מתלונן זה טען כי ביד האחת של המשיב היה מקל ובשנייה סכין. בעימות, מסמך סה עם המתלונן ר', טען מתלונן כי נדקר בידו השמאלית מהמשיב שאחז ביד אחת מברג ובשנייה קרש. אמנם, ישנה סתירה מול אכ' שטען כי המשיב אחז במברג, אולם אין מדובר לטעמי בשלב זה בשינוי עובדתי היורד לשורשו של ענין בשלב הראיות לכאורה. בעימות, מסמך סו, טען המתלונן א.א., כי המשיב היה מהראשונים שהגיעו למקום ומתחילת האירוע ואף יזם את האירוע כפי שפירט בעימות.

7. למשיב טענות למחדלי חקירה. גרסת המשיב הינה שעבד בתחנת הקמח השייכת לאביו, כ - 50 מטר מהכיכר בו התרחש האירוע. תוך כדי, שמע צעקות, ודיבר עם אחר שעבד במקום, ששמו עיד אלעמור, אשר יכול היה לאשר כי המשיב לא היה במקום, אולם על אף שכך השוטרים לא טרחו לבדוק את גרסתו והדבר מהווה מחדל חקירה. אלא שב"כ המשיב הפנה למסמך מח, מזכר של השוטר יגאל סטמקר מיום 25.7.14 ולפיו סתם מסר שם של אדם, אותו עיד אלעמור, כי התבלבל ואף לא הזכיר מאוחר יותר אדם זה. לפיכך, דין טענת מחדלי החקירה להידחות, לפחות לשלב זה של המעצר.

8. המשיב טען לקושי בעדותו של המתלונן ר', אשר פעם טען כי אינו מכיר את מי שדקר אותו, לאחר מכן טען כי נדקר בידי המשיב ביד ימין, ולאחר מכן בצד שמאל. מהראיות עולה כי ר' נדקר גם ביד ימין וגם בשמאל. בכתב האישום מיוחסת למשיב דקירת ר' במברג, בידו השמאלית, ולאחר, מחמד, מיוחסת תקיפת ר' בסכין בידו בחתך בידו הימנית. ברי

שיהיה מקום לחדד את הדברים במסגרת התיק העיקרי. יתכן שיש חולשה מסוימת בשאלת מיקום הדקירה, הגם שבסופו של דבר עומד ר' על כי המשיב חתך את ידו השמאלית במברג. אלא שאין מדובר בחולשה מהותית ובכול הנוגע למיחוס למשיב.

9. לפיכך, מסקנתי הינה שמלבד המיחוס שבו הודה המשיב, כי היה במקום, היכה במקל את המתלוננים, וחבל במכוניתם בין היתר בניפוץ השמשה הקדמית של הרכב, ישנן ראיות לכאורה כי היה שותף לאירוע מתחילתו ואף היה חלק מיוזמיו, כי השתמש במברג לתקיפה של לפחות אחד מהמתלוננים ובכול מקרה, היה שותף בצוותא חדא עם כל התוקפים, בפציעות הקשות, בחלקי גוף מרובים, של כל אחד מהמתלוננים, בדקירות מרובות בסכינים ומברגים, שרק בדרך נס, לא הסתיימו בתוצאה קשה בהרבה.

לפיכך, מצאתי קיומן של ראיות לכאורה למלוא המיחוס למשיב, כמו גם שקיימת עילת מעצר של מסוכנות.

10. בשל העדר עבר פלילי למשיב, כמו גם לאור מצוות המחוקק למיצוי אפשרות החלופה, המשך הדיון נקבע בזאת ליום 2.9.14 בשעה 13:00.

שירות המבחן יגיש תסקיר מעצר עד למועד הדיון.

המשיב יובא באמצעות שב"ס.

המזכירות תמציא עותק ההחלטה לשירות המבחן.

ניתנה היום, ט"ו אב תשע"ד, 11 אוגוסט 2014, בהעדר הצדדים.